

2017. gada 10. novembrī

Carnikavas novada dome
Stacijas iela 5, Carnikava, LV-2163

Sugu un biotopu aizsardzības jomas eksperta atzinums
par plānoto **piekrastes biotopu atjaunošanu un apsaimniekošanu Lilastē**
projekta „Piekrastes biotopu aizsardzība dabas parkā “Piejūra”” ietvaros

(saskaņā ar 30.09.2010. Ministru kabineta noteikumiem Nr.925)

Atzinums attiecas uz mežu un kāpu biotopu grupu un vaskulārajiem augiem.

Plānotā darbība

Biotopu izvērtējums veikts saistībā ar LIFE programmas projekta „LIFE CoHaBit – Piekrastes biotopu aizsardzība dabas parkā “Piejūra”” (projekta Nr. LIFE15 NAT/LV/000900) ietvaros paredzētajām aktivitātēm piekrastes biotopu atjaunošanā un apsaimniekošanā Lilastē (aktivitāte C8). Plānoto darbību iecerēts veikt piekrastē starp Lilasti un Gaujas grīvu (Lilaste) (1., 2. un 3. pielikums). Apsaimniekojamās teritorijas ir akciju sabiedrības „Latvijas valsts meži” (LVM) un Carnikavas pašvaldības valdījumā esoša zeme (zemes vienības KK 80520010059; 80520021699; 80520010055; 80520021698; 80520021700; 80520021561; 80520010042). Darbus plānots veikt 50 ha platībā.

Atzinuma sniegšanas mērķis ir plānotās darbības (piekrastes biotopu atjaunošanas un apsaimniekošanas Lilastē) izvērtējums, nosakot piemērotākās apsaimniekošanas metodes un iespējamās ietekmes uz mežu un kāpu biotopiem Lilastē, kā arī uz piegulošo teritoriju dabas vērtībām.

Teritorijas apsekošanas metodes

Izvērtējamās teritorijas dabā apsekotas 2017. gada 30. maijā, 11. oktobrī, izstaigājot kāpu teritoriju starp dzelzceļu un jūru Lilastē. Aplūkojamo poligonu centra koordinātas LKS-92 sistēmā: meži pret staciju: 520321, 338004; meži pie stāvlaukuma: 519494, 337075; pelēkajām kāpām: 518646, 337225). Meteoroloģiskie apstākļi bija šādi: visās apsekojama dienās bija bez nokrišņiem, redzamība laba. Raksturota augāja struktūra un sugu sastāvs, atzīmētas konstatētās retās un/vai īpaši aizsargājamās augu sugas, nozīmīgākie vides faktori un antropogēnā ietekme. Situācija dokumentēta, biotopus fotografējot. Kopējais apsekošanas ilgums ir bijis 6 stundas.

Biotopi raksturoti pēc Latvijas biotopu klasifikatora (Latvijas biotopi 2001) un aizsargājamo biotopu noteikšanas rokasgrāmatas (Eiropas Savienības aizsargājamie biotopi Latvijā 2013), vaskulāro augu taksonu nosaukumi rakstīti pēc Latvijas augu enciklopēdijas (Priedītis 2014), biotopu atjaunošanas metodes raksturotas pēc mežu, zālāju un kāpu biotopu apsaimniekošanas vadlīnijām (Ikauniece 2017; Ikauniece, Laime 2017; Laime 2017).

Teritorijas aizsardzības statuss

Atjaunojamie biotopi Lilastē ietilpst īpaši aizsargājamā dabas teritorijā – dabas parkā “Piejūra”, kas iekļauts Natura 2000 tīklā (kods: LV0301700). Latvijas Republikas likums „Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” (pieņemts: 02.03.1993., grozījumi 11.01.2014.) nosaka Natura 2000 teritoriju aizsardzību:

„43.pants. Eiropas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijas.

Šajās teritorijās piemēro nepieciešamos aizsardzības pasākumus, lai saglabātu vai atjaunotu labvēlīgu aizsardzības statusu tiem biotopiem un sugu populācijām, kuru dēļ attiecīgā teritorija ir izveidota.”

Latvijas Republikas Sugu un biotopu aizsardzības likuma (pieņemts: 16.03.2000., grozījumi 13.10.2017.) 7. pants nosaka:

„(3) Biotopa aizsardzības uzdevums ir nodrošināt tādu faktoru kopumu, kas labvēlīgi ietekmē biotopu un tam raksturīgās sugas un veicina biotopa dabisko izplatību, struktūru un funkcijas, kā arī tam raksturīgo sugu izdzīvošanu ilgā laikposmā.”

Plānotās darbības teritorija atrodas aizsargājamās dabas teritorijas dabas lieguma zonā. Apsaimniekošana dabas parkā veicama saskaņā ar Ministru kabineta 2006. gada 14. marta noteikumiem Nr. 204 „Dabas parka “Piejūra” individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi”. Kā rakstīts šajos noteikumos:

„11. **Dabas lieguma zona** izveidota dabisko biotopu un īpaši aizsargājamo sugu saglabāšanai.

12. Dabas lieguma zonā aizliegts:

12.3. cirst kokus galvenajā cirtē;

12.4. cirst kokus kopšanas cirtē, ja mežaudzes vecums pārsniedz:

12.4.1. priežu un ozolu audzēm - 60 gadus;

12.4.2. egļu, bērzu, melnalkšņu, ošu un liepu audzēm - 50 gadus;

12.4.3. apšu audzēm - 30 gadus;

12.5. no 15.marta līdz 31.jūlijam veikt mežsaimniecisko darbību, izņemot meža ugunsdrošības un ugunsdzēsības pasākumus, meža atjaunošanu ar rokas darbarīkiem, bīstamo koku (koku, kas apdraud cilvēku dzīvību un veselību, tuvumā esošās ēkas vai infrastruktūras objektus) ciršanu un novākšanu un meža nekoksnes vērtību ieguvu.”

„**Dabas lieguma un dabas parka zonā** aizliegts:

18.1. cirst kokus rekonstruktīvajā cirtē;

18.2. cirst dobumainus kokus;

18.3. cirst nokaltušus kokus, izņemot bīstamos kokus, kuru diametrs ir lielāks par 25 cm 1,3 m augstumā no sakņu kakla. Kaltušie un bīstamie koki pēc nociršanas atstājami mežaudzē;

18.4. izvākt kritālas, kuru diametrs resnākajā vietā ir lielāks par 25 cm.”

Latvijas Republikas Aizsargjoslu likums (Pieņemts: 05.02.1997., grozījumi: 20.06.2016.) nosaka, ka krasta kāpu aizsargjoslā aizliegts

- veikt galveno cirti, izņemot koku ciršanu ārkārtas situācijas seku likvidēšanai, kā arī vējgāžu, vējlaužu un snieglaužu seku likvidēšanai;
- ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem pārvietoties ārpus autoceļiem, pludmalē, meža un lauksaimniecības zemēs, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu vai uzraudzību;
- pārveidot reljefu, bojāt un iznīcināt dabisko zemsedzi, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams šajā pantā atļauto darbību veikšanai.

Vispārīgs pētāmās teritorijas apraksts

Mežainas kāpas pret Lilastes staciju raksturo stādītas parastās priedes audzes, kas ir 60 un 80 gadus vecas (4. pielikums). Zemsedzi pārsvarā veido Šrēbera rūšaine *Pleurozium schreberi* (70%). Ķērpju segums mazs – ap 5-10%. Lakstaugi sastopami ļoti reti. Lielā daļā aplūkojamo nogabalu zemi klāj skujas. Koki veido biezu, vienvēidīgu kokaudzi.

Mežainās kāpas pie stāvlaukuma (177. un 181. kv.) ir ievērojami daudzveidīgākas. Atsevišķos nogabalos dominē 160 gadīgas un vecākas priedes. Ir arī nogabali ar jaunām audzēm (38-58 gadi). Gandrīz visi aplūkojamie kāpu meži pēc meža augšanas apstākļiem ir attiecināmi pie sila. Pavisam nedaudz pārstāvēts ir mētrājs. Zemsedze ir dažāda: no ķērpjiem un sūnām līdz graudzālēm un platlapainiem meža un kāpu lakstaugiem.

Pelēkās kāpas aptver plašu joslu un tāpēc ir pārstāvētas gan ar pioniersabiedrību biotopiem, gan kserofītiem pelēko kāpu biotopiem. Daudzviet konstatēts jūrmalas pārkonamoliņš *Anthyllis maritima*, pūkainais plostbārdis *Tragopogon heterospermus*, tumšsarkanā dzeguzene *Epipactis atrorubens*; raksturīgs daudzveidīgs ķērpju sugu sastāvs.

Purvainais mežs ietilpst Latvijā unikālā ekosistēmu kompleksā, kuru veido starpkāpu ieplakā izveidojušies Garezeri un to smilšainie un purvainie krasti. Zemsedzē bagātīgi pārstāvēti sfagni *Sphagnum* spp., purva vaivariņš *Ledum palustre*, purvam raksturīgās platlapainās augu sugas. Koku stāvu veido bērzs *Betula* spp., parastā priede *Pinus sylvestris* un melnalksnis *Alnus glutinosa*. Liela daļa no bērziem ir bebra nograuzti un nogāzti. Rezultātā ir daudz kritalu. Ir izveidojies biezs krūmājs, kurā dominē parastais krūklis *Frangula alnus* (5. pielikums).

Īss piegulošās teritorijas raksturojums

Plānotās darbības teritorija robežojas ar vietējas nozīmes autoceļu, dzelzceļa līniju, privātapbūves teritoriju, Garezeriem un ir plaša mežainu kāpu masīva sastāvdaļa. Pelēkās kāpas ir izveidojušās garā joslā starp mežainām kāpām un priekškāpām, kuras piekļaujas embrionālo kāpu joslai un smilšainai pludmalei.

Īpaši aizsargājami biotopi un augu sugas

Kāpu meži pieder Latvijā īpaši aizsargājamam biotopam „**1.5. Mežainas piejūras kāpas**” (Ministru kabineta noteikumi Nr. 350, 2017. gada 20. jūnijā), kas vienlaicīgi ir Eiropas Savienībā īpaši aizsargājams biotops **2180 Mežainas piejūras kāpas**. Attiecīgi purvainie meži pieder biotopam „**1.15. Veci un dabiski purvaini meži**”, kas Eiropas Savienībā atbilst biotopam **91D0*Purvaini meži**; pelēkās kāpas pieder attiecīgi biotopam „**6.2. Ar lakstaugiem klātas pelēkās kāpas**” (**2130*Ar lakstaugiem klātas pelēkās kāpas**).

Ar lakstaugiem klātas pelēkās kāpas un Purvaini meži ir biotops, kas noteikti kā **prioritāri aizsargājami Eiropas Savienībā un Latvijā** (Eiropas Padomes 1992. gada 21.maija direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, Latvijas Republikas Ministru kabineta 2006.gada 21.februāra noteikumi Nr.153 „Noteikumi par Latvijā sastopamo Eiropas Savienības prioritāro sugu un biotopu sarakstu”). Kā uzsvērts iepriekšminētajā Eiropas Padomes Direktīvā, prioritārie dabisko dzīvotņu veidi ir tie dabisko dzīvotņu veidi, kuriem draud izzušana un par kuru saglabāšanu Kopiena ir īpaši atbildīga, nodrošinot atbilstošu aizsardzību un apsaimniekošanu. Jāatzīmē, ka pelēkās kāpas ir viens no apdraudētākajiem biotopiem visā Eiropā. Pelēko kāpu platības strauji samazinās un kvalitāte pasliktinās to aizaugšanas vai pārmērīgas antropogēnās slodzes dēļ.

Priekšlikumi aizsargājamo biotopu atjaunošanai Lilastē

Plānoto darbu mērķis ir vērsts uz mežaino kāpu, purvaino mežu un pelēko kāpu atjaunošanu. Jāveicina mežaudzes dabiskošanās, ko raksturo dažādu dimensiju koki, lauces, dažādība zemsedzes augājā, neviendabīgums kokaudzes biežībā, reto sugu sastopamība. Jāatjauno augāja struktūra pelēkajās kāpās un purvainajā mežā.

Nosacījumi biotopu atjaunošanai un apsaimniekošanai

1. Plānotie darbi attiecībā uz mežaino kāpu, purvaino mežu un pelēko kāpu atjaunošanu ir jāveic sadarbībā ar akciju sabiedrības "Latvijas valsts meži" speciālistiem, kuri ir šīs teritorijas apsaimniekotāji un kuru pieredze ir neatsverama, izvērtējot iespējamus riskus attiecībā uz praktiskiem darbiem konkrētos meža nogabalos.
2. Precizējot atjaunojamo poligonu robežas, pirmkārt jāņem vērā, ka visa apsaimniekojamā teritorija ir ekoloģiski ļoti jutīga. Otrkārt, tā atrodas dabas parkā, kurā viens no mērķiem ir nodrošināt iedzīvotāju atpūtai labvēlīgus apstākļus.
3. Tā kā atjaunojamā teritorija ir piekrastes posmā, kuru apmeklē ievērojams skaits iedzīvotāju, tad svarīgi vēl pirms darbu sākšanas informēt viņus par to, kādi darbi un kāpēc tiks veikti. Vēlams savlaicīgi izvietot skaidrojošu informāciju vairāk apmeklētajās vietās piekrastē, bibliotēkās, skolās un citās sabiedriskās vietās; kā arī plašsaziņas līdzekļos.

4. Nosakot plānoto darbu laiku, jāņem vērā reto sugu un biotopu ekoloģijas īpatnības, kā arī dabas parka izmantošana rekreācijas vajadzībām. Piemērotākais laiks biotopu atjaunošanā būtu no oktobra līdz martam.
5. Kāpu biotopu atjaunošanas darbus drīkst veikt tikai savrupos poligonos, kas izvietoti izklaidus plānotajā teritorijā. Katra situācija jāizvērtē individuāli, ņemot vērā apstākļus konkrētajā brīdī. Poligoni jāiezīmē ortofoto kartē, jānorāda koordinātas, kā arī atstājami un/vai izcērtami koki un krūmi.
6. Pirms praktisku darbu veikšanas dabā, jābūt pilnībā ierīkotam katram atjaunojamam poligonam: apkārt poligonam jāapvelk krāsaina ūdensizturīga lentā vai poligona centrā jāiesprauž maiksts ar krāsainu lentu galā; katram atstājamajam (citos gadījumos – cērtamajam) kokam (krūmam) jāapsien apkārt lentā. Zemesdziedzes atjaunošanas vietas jānorāda ar zemē iespraustu krāsainu mietiņu. Šos sagatavošanās un uzraudzības darbus veic CoHaBit projekta eksperti vai arī tie notiek ar šo ekspertu līdzdalību.

Atjaunošanas darbu uzdevumi un metodes

Darbu uzdevumi ir uzlabot mežaino kāpu, pelēko kāpu un purvaino mežu kvalitāti (augāja struktūru un funkcijas), veicot atbilstošus atjaunošanas darbus.

Mežainas piejūras kāpas un pelēkās kāpas

1. Kokaudzes retināšana un lauču veidošana.

Katrā konkrētā apsaimniekojamā poligonā ciršana veicama pēc individuāla plāna. Mērķis ir izveidot neviendabīgu audzes biežības struktūru ar laucēm, biežākām un skrajākām koku grupām, kas būtu tuva tādai, kas veidojas dabisko procesu gaitā. Lauces var tikt veidotas dažāda lieluma (no 20 m² līdz 100 m² un lielākas). Kokus izcirst dažādās biotopa vietās var ar atšķirīgu intensitāti, piemēram:

- 1 ha plānot divus laukumus ar platību 0,1 ha, kuros ir par 50% samazināts koku skaits salīdzinājumā ar mežsaimniecības normatīvajos aktos noteikto blīvumu pēc kopšanas cirtēm;
- 1 ha plānot saglabāt vismaz divus laukumus līdz 0,05 ha ar pārbiezināto struktūru;
- 1 ha plānot divus laukumus līdz 0,2 ha, kuros izcērt visus kokus.

Noteikti jā saglabā visas kritālas un sausokņi, kas resnāki par 25 cm un saglabājušies no iepriekšējās mežaudzes; jāatstāj raksturīgās pameža sugas. Kokaudzi retinot, jāatstāj iepriekšējās paaudzes koki, izcērtot jaunākos kokus apmēram 3 m rādiusā ap tiem.

Visi nozāģētie koki un krūmi, to zari ir jāaizvāc no dabas parka teritorijas. Dedzināšana uz vietas pieļaujama vien tajos gadījumos, kad objektīvu iemeslu dēļ nav iespējams realizēt aizvešanu. Šādā situācijā dedzināšana jā saskaņo ar atbildīgajām valsts institūcijām un jāveic tā, lai nenodarītu kaitējumu iedzīvotājiem un dabai.

2. Zemesdziedzes novākšana un atklātas augsnes laukumu veidošana.

Metode izmantojama, lai nodrošinātu dzīvotnes pioniersabiedrību augiem un dzīvniekiem. Šo metodi ieteicams izmantot platībās, kurās nav iespējams īstenot kontrolēto dedzināšanu, bet nepieciešams atsegt minerālaugsnī.

Ierīkotajos laukumos ar roku darbarīkiem vai nelielu traktortehniku noņem zemesdziedzi, ieskaitot sūnu slāni, un augsnes virskārtu, līdz atsedzas minerālaugsne. Laukumi parasti tiek ierīkoti neregulāras formas, dažāda lieluma (divi kvadrātmetri un lielāki), vidēji 25 m² lieli. Noņemta zemesdziedze un trūds ir jāaizvāc no mežaudzes vai pelēkajām kāpām. To var nogādāt vietējās pašvaldības kompostēšanas laukumos un izmantot komposta veidošanā. Ja piebraukšana ar traktortehniku ir apgrūtināta, tad novāktais jāsaliek maisos, kuri iznesami līdz piebraucamai vietai.

3. Koku un krūmu izciršana pelēkajās kāpās.

Atjaunojamā pelēkajā kāpā ir jāizzāģē gandrīz visi koki, atstājot tikai dažus kokus uz hektāru. Var būt situācijas, kad nav jāatstāj neviens koks. Atstājamas ir lēni augošas parastās

priedes ar plašu, plakanu vainagu un labi attīstītiem piezemes zariem. Bieži starp šīm lēni augošajām priedēm atrodas ātri augošas dažāda vecuma priedes, to grupas un audzes. Tās ir jāizcērt, lai saglabātu atklātas kāpas un to biotopus. Koki, kurus nolemj atstāt, var būt pilnīgi savrupi, izkļaidus, nelielās grupās vai rindās augoši. Jūras pusē nevajadzētu atstāt garas, nepārtrauktas koku rindas, kas, pārāk aizurot vēju, kavētu smilšu pārpūšanu un citus funkcionāli nozīmīgus procesus. Atsevišķu koku atstāšana ir svarīga bezmugurkaulnieku dzīvotnēm. Nozāģētie koki un to zari jāsavāc un jāaizved no apsaimniekojamās kāpas vai, atstājot turpat, jāsadedzina vietās, kur izveidojies blīvs trūda slānis. Ja apsaimniekojamajā biotopā ir nolūzuši, izgāzušies vai nozāģēti lielu dimensiju koki, tie jāatstāj kā piemērotas kukaiņu dzīvotnes.

4. Nobiru savākšana atjaunojamās kāpu poligonos.

Ar kokiem un krūmiem aizaugošajās pelēkajās kāpās un mežainajās kāpās nobiras (skujas un lapas) var veidot pat vairākus centimetrus biezu slāni, kavējot augu iesēšanos, augsnes izžūšanu un smilšu pārpūšanu. Pēc koku apauguma novākšanas ieteicams ar grābekli vai citu piemērotu instrumentu nobiras savākt. Ja iespējams, tās var aizvest no apsaimniekojamās teritorijas. Ja nē, tad savāktais materiāls ir jāsadedzina, ierīkojot turpat apsaimniekojamajā teritorijā ugunscurus. To vislabāk darīt tajās vietās, kur bijušas visblīvākās kokaudzes un kur sakrājis biezs trūda slānis. Nobiras vieglāk ir savākt un sadedzināt, ja pēc koku nociršanas vismaz dažus mēnešus nobirām un zemes virskārtai ļauj apžūt.

5. Citzemju, to skaitā invazīvo, koku un krūmu izciršana.

Ņemot vērā, ka plānotā darbība ir dabas parka teritorijā, atjaunojamās biotopos jāizcērt visi citzemju sugu koki un krūmi, īpašu uzmanību veltot invazīvajām sugām vārpainai korintei un krokainai rozei. Ņemot vērā invazīvo sugu lielo dzīvotspēju (atvases, sēklu banka augsnē), jāparedz, ka darbi būs jāveic regulāri ilgā laika periodā. Svarīgi ir monitorēt arī blakus teritorijas, savlaicīgi ierobežojot attiecīgās invazīvās sugas arī ārpus aizsargājamā biotopa robežām.

Purvainie meži

Purvainā meža biotopā jāizcērt krūmi; jāretina biežākās parastās priedes audzes, vietām jāizcērt arī āra bērzs. Darbi jāveic ļoti saudzīgi pret jutīgo purva ekosistēmu. Darbi jāveic ar rokām, nebraucot purvainajā Garezeru krastā ar tehniku. Nocirstie krūmi un koki jāizvāc no apsaimniekojamās teritorijas. Darbus vēlams veikt ziemā, kad zeme ir sasalusī un nav sniega. Lielās kritalas un bebra nograuztie koki atstājami purvainajā teritorijā.

Atzinums uz 6 lapaspusēm, pielikumā 4 lapas.

Atzinumu sagatavoja

Brigita Laime

Eksperta sertifikāta Nr. 069, derīgs līdz 19.08.2020., sertifikāts par šādām biotopu grupām: meži un virsāji, purvi, zālāji, jūras piekraste, tekoši saldūdeņi, stāvoši saldūdeņi, iesājūdeņi; sugu grupa: vaskulārie augi.

„Lāči”, Baldone, Baldones novads, LV-2125
E-pasts: brigita.laime@lu.lv, mob. tālr.: 26592604

Atzinuma sagatavošanā piedalījās:

Agnese Jeņina
Biedrības „Baltijas krasti” LIFE CoHaBit vides eksperte
E-pasts: agnese.jenina@baltijaskrasti.lv

Inese Silamiķele
Carnikavas domes
LIFE CoHaBit projekta vides eksperte
E-pasts: Inese.Silamikele@lu.lv

Literatūra

- Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā. Noteikšanas rokasgrāmata. 2.papildināts izdevums. 2013. A.Auniņa red., Rīga, Latvijas Dabas fonds, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, 320 lpp.
- Ikauniece S., Laime B. 2017. 2180 Mežainas piejūras kāpas. Grām.: Laime B. (red.)
Aizsargājamo biotopu saglabāšanas vadlīnijas Latvijā. 1. sējums. Piejūra, smiltāji un virsāji. Dabas aizsardzības pārvalde, Sigulda.
- Ikauniece S. (red.) 2017. Aizsargājamo biotopu saglabāšanas vadlīnijas Latvijā. 6. sējums. Meži. Dabas aizsardzības pārvalde, Sigulda.
- Laime B. (red.) 2017. Aizsargājamo biotopu saglabāšanas vadlīnijas Latvijā. 1. sējums. Piejūra, smiltāji un virsāji. Dabas aizsardzības pārvalde, Sigulda.
- Latvijas biotopi. Klasifikators. 2001. I.Kabuča red., Rīga, Latvijas Dabas fonds, 96 lpp.
- Priedītis N. 2014. Enciklopēdija "Latvijas augi". Rīga, Gandrs, 888 lpp.

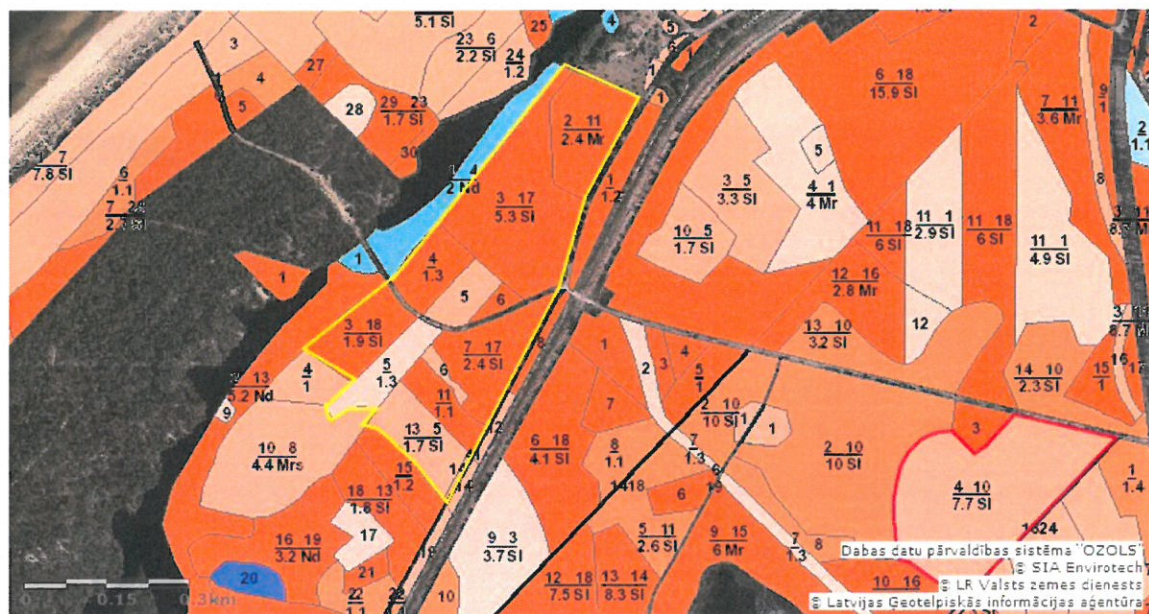
3. pielikums

Plānotās darbības vieta mežaino kāpu biotopu atjaunošanai Lilastē
(kartē poligoni ar dzeltenu līniju)

173. kv.

177. un 181. kv.

4. pielikums

Kokaudzes raksturojums atjaunojamo mežu biotopu teritorijā Lilastē (dati pēc Dabas aizsardzības pārvaldes Dabas datu pārvaldības sistēmas „Ozols”, skatīts 2017.09.11.)

Kvartāls	Nogabals	Nogabala platība, ha	Kokaudzes formula	Meža augšanas apstākļu tips
Mežainas piejūras kāpas				
173	14	9,8	10P60	Sl
173	13	4,3	10P 80	Mr
177	2	2,4	9P108 1P158	Mr
177	3	15,9	8P168 2P118	Sl
177	4	1,3	10P178	Sl
177	5	0,89	10P53	Sl
177	6	0,4	10P168	Sl
181	3	1,9	10P178	Sl
181	5	1,29	10P38	Sl
181	6	0,2	10P58	Sl
181	7	2,4	10P168	Sl
181	11	1,1	10P 168	Sl
181	13	1,7	10P 48	Sl
Purvainais mežs				
177	1	2	10B33	Nd
181	1	0,2	10B 33	Db

Mežu biotopu atjaunošanas vietas Lilastē (aktivitātes C8 teritorija)

